

DZIEŃ 4 – 28.05.2020

TEMAT: NIETYPOWE RODZINY

CELE OGÓLNE: uwrażliwienie dzieci na los innych; zaznajomienie dzieci z terminem „adopcja”;

Środki dydaktyczne: fragmenty bajki K. Kotowskiej „Jeż”; kartka; długopis/ołówek; karta pracy nr4, str.24a (zał.1); czerwona kredka/mazak; niebieska kredka/mazak; brystol/ duża kartka; napis MAMA (zał.2);

I „Jeż”

Czytanie fragmentów bajki Katarzyny Kotowskiej pod tym samym tytułem.

Jeż (fragmenty)

Katarzyna Kotowska

Pewnego dnia Kobieta wyszła przed dom i ze zdziwieniem spostrzegła, że coś dziwnego stało się ze wszystkimi kolorami. Żółty był mniej słoneczny niż zwykle, czerwony mniej ognisty, zielony stracił swą soczystość, a niebieski poszarzał.

— Mężu, zobacz, co się stało! – zawołała Kobieta. (...)

Kobieta i Mężczyzna nie wiedzieli, co się stało, i nie umieli nic na to poradzić, a tymczasem ich świat tracił barwy i smutniał coraz bardziej, a oni też smutnieli i coraz bardziej nie mieli dziecka, chociaż tak za nim tęsknili.

Wreszcie pewnego wiosennego dnia, mimo że słońce świeciło bardzo mocno, w ich ogrodzie znikły ostatnie wspomnienia kolorów i niepodzielnie zapanowała szczerosmutna szarość. Wtedy Kobieta i Mężczyzna zrozumieli – ich dziecko urodziło się całkiem innym rodzicom. Kobieta płakała i miała całą twarz mokrą od łez. I Mężczyzna płakał, chociaż jego łez nie było widać, bo płakała jego dusza.

Wreszcie Mężczyzna powiedział:

— Chociaż nie urodziliśmy naszego dziecka, musimy je odnaleźć!

Słyszeli bowiem, że jeśli jakimś rodzicom urodzi się obce dziecko, oddają je na wychowanie do Domu Dzieci i tam prawdziwi rodzice mogą je odnaleźć. (...)

I wtedy przyprawiono Chłopczyka.

Kiedy Kobieta i Mężczyzna go ujrzeli, zdziwili się i przestraszyli – mały Chłopiec o niebieskich oczach miał całe ciało pokryte kolcami jak jeż. Pomyśleli, że znowu zaszła jakaś straszna pomyłka, bo to na pewno nie było ich dziecko – nie mogli przecież mieć synka jeża. (...)

Jesienią zbierali grzyby. Piotruś bawił się jarzębiną i kasztanami. Przez całą noc Mama musiała trzymać go za rękę. Któregoś dnia zapytał ją:

— A u kogo ja byłem w brzuchu?

— Nie u mnie – odpowiedziała. – Miałaś wtedy inną mamę. Na szczęście teraz jesteś z nami.

— Czy płakałaś, jak mnie nie było?

— Tak, bardzo płakałam. Tata też płakał. Ale teraz się cieszymy, bo jesteś z nami.

Tego dnia znikło wiele kolców. (...)

Po przeczytaniu tekstu zadajemy dzieciom pytania: O czym była ta historia? Dlaczego ogród poszarzał? Za czym tęsknili kobieta i mężczyzna? Czy kobieta, która stała się mamą chłopczyka, nosiła go w brzuchu? Co oznacza termin „adopcja”? Jak sądzicie, dlaczego chłopiec na początku miał kolce? Dlaczego potem zniknęły? Jak czuł się chłopiec u nowej rodziny? Dlaczego dzieci trafiają do domu dziecka? Jak można pomóc dzieciom z domu dziecka?

II „Moja rodzina”

Doskonalenie umiejętności przeliczania, porównywania liczb. Poszerzenie słownika o nazwy członków rodziny. Uwrażliwianie dzieci na sytuację innych osób. Pytamy dzieci: Ilu członków liczy wasza najbliższa rodzina? Każde dziecko zapisuje odpowiednią liczbę na kartce. Przeprowadzamy z dziećmi rozmowę o osobach, które wchodzi w skład ich najbliższej rodziny. Zwracamy uwagę, że nie wszystkie dzieci muszą mieć i tatę, i mamę, niektóre są wychowywane tylko przez jednego rodzica albo przez dziadków. Mówimy dzieciom także o rodzinach patchworkowych, w których rodzice mają nowych partnerów. Ważne, żeby rozmowa przebiegała w swobodnej, ciepłej atmosferze. Dzieci powinny czuć, że żaden model rodziny nie jest gorszy od innych, że w każdej mogą panować ciepło i miłość.

III Rodziny

Wykonanie karty pracy nr4, str.24a (zał.1). Dzieci przyglądają się czterem obrazkom przedstawiającym różne rodziny. Mają otoczyć czerwoną pętlą rodzinę, w której jest najmniej członków- jest najmniej liczna. Niebieską pętlą rodzinę, w której jest najwięcej dzieci. Na koniec liczą ile jest członków każdej rodziny i zapisują w ramce wynik, mogą zapisać cyframi, bądź kropkami.

IV „Słoneczko z mamą”

Na dużym brystolu, albo kartce przyklejamy wyraz MAMA (zał.2). Dzieci podają przymiotniki kojarzące im się z tym słowem- uzupełniają zdanie: *Moja mama jest...*

Rodzic zapisuje przymiotniki w formie słoneczka. Zapisujemy wszystkie podane przez dzieci przymiotniki nacechowane pozytywnie, ale też negatywnie. Mama może być zmęczona, zniecierpliwiona itd.

Za1.1

- Przyjrzyj się ilustracjom przedstawiającym cztery rodziny. Otocz czerwoną pętlą rodzinę, która jest najmniej liczną. Otocz niebieską pętlą rodzinę, w której jest najwięcej dzieci. Narysuj w ramkach pod rysunkami tyle kropek, ile widzisz postaci na każdym obrazku.

Zař. 2

M

A

M

A